

1. MAJ, petek, sv. Jožef delavec

Mt 13,54-58

Tisti čas je prišel Jezus v domači kraj in jih učil v njihovi shodnici, da so se zelo čudili in govorili: »Od kod temu ta modrost in ta mogočna dela? Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegovi materi ime Marija, njegovim bratom pa Jakob, Jožef, Simon in Juda? In njegove sestre, ali niso vse pri nas? Od kod torej njemu vse to?« In spotikali so se nad njim. Jezus pa jim je rekel: »Prerok ni brez časti, razen v svojem kraju in v svoji hiši.« In zaradi njihove nevere tam ni storil tam veliko mogočnih del.

NOVO POSLANSTVO

Po verouku je župnik zadržal Karlo. »Imaš nekaj minut časa? Opazoval sem te od lanskih šmarnic, kako si s svojimi prijatelji napredovala. Mislim, da si dozorela in bi lahko letos vodila šmarnično pobožnost na podružnici. Bi šlo?«

Karli je zaprlo sapo od presenečenja. »Kako bi pa to izgledalo?« je strahoma vprašala.

»Preprosto. Otroci bi se zbrali, zapojete Marijino pesem, preberete Božjo besedo in se o njej pogovorite, zmolite litanije Matere Božje in še kaj zapojete. Ker smo lani razlagali dnevni evangelij, bi letos berilo iz Apostolskih del. Tako bi boljše spoznali življenje prve Cerkve.«

»In to vsak večer?« je zanimalo Karlo.

»Ob nedeljah in praznikih bi prišli k maši v župnijo, druge večere pa. Morda se najprej dogovorimo samo za en teden, in če bo šlo, podaljšamo. Do konca prvomajskih počitnic bi bili še v župniji, potem bi začeli. Kaj praviš?« Karla je malo pomislila. »Lahko počakate z odgovorom do jutri? Rada bi se posvetovala s starši.« »Seveda, poleg staršev vprašaj še Svetega Duha,« je svetoval župnik.⁶

Karla je vsa vznemirjena prišla domov. Po eni strani je bila ponosna, da ji župnik toliko zaupa, po drugi strani se je bala, da nalogi ne bo kos.

»Kaj pa se je zgodilo?« je takoj ob prihodu vprašala mama, ko je zagledala njen blede obraz.

»Župnik me je prosil, da bi vodila šmarnično pobožnost v podružnični cerkvi, pa ne vem ...«

Oče je dvignil pogled iznad prenosnika in še više dvignil obrv. Rekel pa ni nič.

»Predlagam,« je besedo povzela mama, »da jutri povabiš prijatelje k nam. Bomo skupaj molili k Svetemu Duhu, vsak naj naredi kakšno žrtvico v ta namen in potem se bomo pogovorili.«

Erazem, Jan, Lučka in Sara so bili navdušeni. Oni bodo Marijini in Jezusovi apostoli! Nič lepšega si niso mogli želeli. Njihov župnik je res *legenda*, da jim toliko zaupa. Vse bodo dali od sebe.

Karlin oče je poslušal in pripomnil. »Vse v redu in prav. Samo ne hodite čez nekaj dni jokat, da vas mlajši otroci ne ubogajo, da so cerkev spremenili v cirkus. Opozoril sem vas!«

Vsi so umolknili, Karla pa je plaho prosila: »Oči, saj boš prišel kaj zraven? Če boš ti tam, ne bo nobenega cirkusa.«

»To bomo pa še videli,« je pogovor zaključil oče in ni bilo čisto jasno, kaj bodo videli. To, da bo prišel zraven, ali to, da ne bo cirkusa.

Župnik se je razveselil pozitivnega odgovora. Prvega maja so bili otroci iz cele župnije zbrani v župnijski cerkvi. Poslušali so evangelij o Jezusovih sorodnikih v Nazaretu. Karla se je še dobro spominjala lanskega leta, ko jim je Marija razlagala pomen teh besed. Od jutri naprej bodo oni apostoli. Goreče so se ji priporočili, naj jim polaga v usta prave besede, ki bodo obrodile stoteren sad za vse otroke in njihove družine. Med potjo domov so se ustavili v podružnični cerkvi. Očistili in okrasili so jo že prejšnji dan, zdaj so v Marijino naročje položili še sebe in vse vaške otroke.

NALOGA

Doma postavi Marijin oltarček in ob njem zmoli O Gospa moja.⁷

2. MAJ, sobota 4. velikonočnega tedna

Apd 13,44-52

Naslednjo soboto se je zbralo skoraj vse mesto, da bi slišali Gospodovo besedo. Ob pogledu na množice je Jude obšla nevoščljivost; ugovarjali so Pavlovim besedam in preklinjali.

Tedaj sta Pavel in Barnaba pogumno spregovorila: »Vam bi se morala najprej oznaniti Božja beseda. Ker pa jo zavračate in se sami nimate za vredne večnega življenja, glejte, se obračava k poganom. Tako nam je namreč naročil Gospod: »Postavil sem te za luč narodom, da boš v odrešenje do skrajnih mej sveta.««

Ob teh besedah so se pogani razveselili in poveličevali Gospodovo besedo; in tisti, ki so bili odločeni za večno življenje, so sprejeli vero. In Gospodova beseda se je širila po vsej deželi. Medtem so Judje nahujskali pobožne in ugledne ženske in mestne poglavarje; zanetili so preganjanje zoper Pavla in Barnaba ter ju izgnali iz svoje dežele. Ona dva sta proti njim otresla s svojih nog prah in odpotovala v Ikonij, učenci pa so bili polni veselja in Svetega Duha.

VABILO PRIJATELJEM

Tudi ta dan se pri šmarnični pobožnosti ni zbralo prav veliko otrok, ker so mnogi odšli s starši na prvomajske počitnice.

Župnik je po evangeliju najprej ponovil prvi stavek iz dnevnega berila: *Naslednjo soboto se je zbralo skoraj vse mesto, da bi slišali Gospodovo besedo.* »In kaj je bilo prejšnjo soboto?« je zastavil retorično vprašanje, ter nadaljeval: »Pavel in Barnaba sta v isti shodnici dokazovala, da je Jezus obljubljeni Odrešenik. Tisti, ki so poslušali, so povabili še druge meščane, naj pridejo naslednjo soboto. In so se zbrali. Tako ste zdaj vi na vrsti, da povabite prijatelje, naj pridejo k šmarnicam. Ne šele naslednjo soboto, kar jutri, v nedeljo.

Nato se je obrnil na vse navzoče, če ima kdo kakšno vprašanje 8

glede današnjega berila.

»Kaj je to shodnica?« se je zaslišalo iz prve vrste.

»Shodnica je bila za Jude to, kar je za nas cerkev. Prostor, kjer so se shajali – zbirali za branje in razlago Svetega pisma. Podoben pomen ima grška beseda za cerkev – eklezija. Pomeni `skupaj zbrani`. Kristjani se zberemo skupaj, da poslušamo Božjo besedo. Ne samo iz Stare zaveze kot Judje, ampak tudi iz Nove. Poleg tega nas Jezus pri maši nahrani s svojim telesom.«

»Zakaj pa so se zbirali v soboto, ne v nedeljo?« se je zaslišalo drugo vprašanje.

»Sobota ali šabat pomeni počitek in je sedmi dan v tednu. Judje so na ta dan počivali, kot je zapovedal Gospod Bog. Kristjani pa praznujemo na prvi dan v tednu, dan, ko je po svetopisemski pripovedi Bog ustvaril svetlobo in mu rečemo nedelja. Na ta dan je Jezus vstal od mrtvih.«

»V berilu ste brali, da je Jude, ki so poslušali Pavla, `navdala zavist`. Kaj to pomeni?«

Župnik se je zresnil. »Zavist je eden najbolj neumnih grehov.« Iz cerkve se je zaslišala pripomba.

»Nisem vedel, da obstajajo tudi pametni grehi.« »No ja, ne ravno pametni, ampak od drugih grehov imamo vsaj nekaj časa lažni užitek, sicer jih ne bi delali. Zavist, nevoščljivost in ljubosumnost so pa grehi, ki človeka razžirajo od znotraj. Vam bom povedal zgodbo:

Bil je mornar. Kapitan ladje je opazil, da je zavisten svojemu sodelavcu, zato ga je povabil na pogovor. `Dragi prijatelj,` mu je rekel. `Ker si tako dobro opravljaj svoje delo, bi te rad nagradil. Tri dni imaš časa, da poveš, kaj si želiš. Vendar pazi – kar bom dal tebi, bo tvoj sodelavec dobil dvakratno.` Mornar se je razveselil in začel delati načrte. Zaželel si je hišo ob obali, kjer bi prebival s svojo družino ... Ne, potem bo kolega dobil dve hiši. Zaželel si je samotni otok, kjer bi se lahko v miru spočil od hrupa na ladji 9

... Ne, potem bo kolega dobil dva otoka. In začel je razmišljati v drugo smer.

Čez tri dni je kapitan poklical mornarja. `Si že razmislil, kaj želiš?` ga je vprašal. `Da, kapitan. Izderi mi oko.`

V cerkvi je zavladala grobna tišina. Župnik je malo počakal in nadaljeval: »Tako se dogaja zavistnemu človeku. Nazadnje sam ostane slep za Božjo ljubezen in razžrt od znotraj. Za domačo nalogo pomislite, ali komu kar koli zavirate, in prosite Jezusa, da vas osvobodi te gnusobe.

NALOGA

Pomisli, ali ti komu zavidaš, in prosi Jezusa, da te osvobodi tega. Povabi vsaj enega prijatelja k nedeljski maši.10

3. MAJ, 5. velikonočna nedelja (leto A)

Apd 6,1-7

Število je učencev naraščalo. Helenisti pa so v tistih dneh začeli godrnjati čez Hebrejce, češ da so njihove vdove zapostavljene pri vsakodnevni oskrbi. Dvanajstéri so sklicali množico učencev in rekli: »Ni prav, da zanemarjamo Božjo besedo, ker strežemo pri mizi. Poiščite si, bratje, iz svojih vrst sedem mož, ki uživajo ugled in so polni Duha in modrosti, in določili jih bomo za to službo! Mi pa se bomo posvetili molitvi in oznanjevanju besede.« Množica je predlog soglasno sprejela. Izvolili so Štefana, moža, ki je bil poln vere in Svetega Duha, Filipa, Próhorja, Nikánorja, Tímona, Parmenája in Nikolája, spreobrnjenca in priseljenca iz Antiohíje. Predstavili so jih apostolom in ti so med molitvijo položili nanje roke.

In Božja beseda se je širila, število učencev v Jeruzalemu se je zelo množilo in tudi veliko duhovnikov je sprejelo vero.

BLAGOSLOV NA POT

Otroci so resno vzeli domačo nalogo. Telefone prijateljev so zasuli z SMS-i in vabili na Snapchatu, Jan je naredil reklamo za šmarnice s čustvenčki in sliko razposlal. In res – v nedeljo je bilo v cerkvi otrok, kot že dolgo ne. Tudi takih, ki ne hodijo k verouku.

Župniku se je kar smejalo. »Vidim, da je danes tukaj tako, kot v Jeruzalemu pred dva tisoč leti, število Jezusovih učencev narašča,« je začel nagovor in pohvalil `apostole` za njihovo ustvarjalnost pri vabilih. Pokazal je knjigo, iz katere beremo berila pri maši, in nadaljeval: »Vsak dan bomo brali iz knjige Svetega pisma, ki se ji reče Apostolska dela. Kaj mislite, kaj piše v njej?«

»Kar so delali apostoli!« je ustrelila odgovor Sara.

»Tako je. Apostoli in drugi Jezusovi učenci. Opisuje, kako so živeli prvi kristjani. Morda kdo ve, kdo je napisal to knjigo? Vprašanje 11

za pet točk.« Ker je bilo vse tiho, je župnik pomagal: »Dobro, vprašanje za štiri točke: Napisal je tudi enega izmed evangelijev.«

»Matej, Marko, Luka, Janez!« je zdrdrala Lučka.

»Treba se bo odločiti samo za enega,« se je zasmejal župnik. »Odgovor za tri točke: ima enako število črk v imenu, kot je vseh evangelistov.«

Malo so si pomagali s prsti in prišli do skupnega odgovora, da je bil to evangelist Luka.

Filip je visoko dvignil roko: »Mislim, da prvi kristjani niso bili dosti drugačni od nas. Včeraj smo poslušali o zavistnih možeh, danes, da so se prepirali med seboj. Nekaj na H, nisem si zapomnil. Sveto pismo, zavist in prepiri. Kako gre to skupaj?«

»Dobro razmišljaš, Filip,« ga je pohvalil župnik. »Sveto pismo opisuje življenje in dogodke tako, kot so se zgodili. Brez olepševanja in prikrivanja. Ljudje smo od prvega greha naprej nagnjeni k slabemu in k temu, da bi prikrivali svoje grehe.«

»Kot Adam in Eva, ki sta se skrila pred Bogom in sebe zakrila s smokvinimi listi,« je vskočila v besedo Mojca.

»Tako je. Naj dokončam odgovor Filipu. Šele ko spoznamo resnico o sebi in iskreno priznamo, nam Jezus lahko odpusti in pomaga na novo zaživetu. Tisti na `H`, ki si jih omenil, Filip, so bili Helenisti in Hebrejci. Vsi so bili Judje in so verovali v istega Boga, Jahveja. Helenisti so živeli v grškem okolju, prevzeli so grške navade in jezik. Hebrejci pa so ohranili hebrejščino ali aramejščino kot materni jezik in judovske navade. Več o njihovih prepričanjih se bomo pogovorili drugič, ker imamo zdaj še nekaj pomembnega.«

Pomignil je Karli in prijateljem, naj pridejo k ambonu. »Verjetno ste že slišali, da bodo šmarnice brez maše med tednom ob 18h tudi na podružnici. In kot so apostoli v današnjem berilu med molitvijo položili roke na izbrane za novo poslanstvo, tako tudi mi molimo za nove Marijine apostole.« Župnik je na vsakega 12

položil roke, vsi v cerkvi pa so jih izročili v Marijino varstvo z molitvijo O Gospa moja.

»Pa še domača naloga,« je nadaljeval. »Pri večerni molitvi dodajte O Gospa moja za voditelje šmarnic.«

NALOGA

Zmoli O Gospa moja za vaše katehete in voditelje šmarnic, da bodo pravi Marijini apostoli.